

Jo Nesbø

Jalousimanden

267 sider

Modtryk Der er store og meget, dagligdags følelser og etiske dilemmaer på spil i den nye Nesbø-bog med ialt syv meget forskellige fortællinger. Følelserne bliver udtrykt gennem humor, dilemmaerne gennem f.eks. rejser rundt om i verden, men det stærkeste indtryk finder vi i Grækenland, nærmere betegnet Missouri og Kalymnos og Telendos.

Hvor tvillingerne Franz og Julian er rejst ned for at klatre. Jalousien kommer her ind i billedet, fordi den ene forelsker sig i en gudsmuk kvinde, og hvor står den anden så? Skal han støtte sin bror i sin lykke, eller må han have lov at give efter for sin jalousi.

Der er noget ursundt i at lade store dele af romaners handling foregå i Grækenland, der på sættervis er Europas moder, og som fra oldtiden og mere end det har været arnested for utallige konflikter og drab udløst af begær, magt, jalousi, utroskab, penge, falskhed, hengivenhed, efterstræbelser, organiseret kriminalitet, alt det som livets mere mørke sider er gjort af.

Vinklen med at lade historien og evolutionen tale er en spændende måde at komme rundt om en lang række dilemmaer på, og det er Jo Nesbø super til. Han er i sit rette element.

At han ikke nøjes med at tage verden rundt på fribillet med et enkelt dilemma i bagagen er en gave til læserne og åbner mange muligheder for, at vi kan bruge bogen som selvindsigt. For hvordan vil vi selv reagere i situationer, hvor vi har muligheden for at bruge vores magt over vores eget liv, hvis f.eks. manden har været i seng med vores bedste veninde. Hvordan har vi det selv med at springe over i køer og blive sprunget over. Og hvad hvis man får en eller anden status i samfundet, som f.eks. forfatteren Odd Rimmen, og så alligevel møder pænt med modgang, når bogen skal på markedet.

Jo Nesbø har brugt en række vedkommende og genkendelige situationer i forsøget på at nå ind til læseren og pille ved vores egen etik og moral. Jo Nesbø er så stort et navn, at han kan tillade sig næsten hvad som helst. Og bare fyre en roman af med et tema, som kan gribe en læsere. Den er han for stor til bare at gribe, og ja derfor er han så stor.

Fordi han tænker på at få læseren med ind i universet og giver mulighed for at ruske op i vores indre.

Vi kan kvittere med en tak, Jo, fordi du tænkte på os. Dine tanker gør godt. Dine ord ligeledes. Tak for endnu en skøn stund med din bog.